

İNTİBAH (NAMIK KEMAL) ROMAN ÖZETİ

tarix: 26/3/2007 23:21

İNTİBAH (NAMIK KEMAL) ROMAN ÖZETİ

ESERİN ADI : İNTİBAH

YAZARI : NAMIK KEMAL

BASKI YILI : 1973

SAHİFESİ : 128

BASILDIĞI MATBAA : SULHİ BARAN MATBAASI

A. ESERİN ÖZETİ :

Varlıklı bir ailenin çocuğu olan Ali Bey,yirmi iki yaşlarında iyi bir eğitim ve öğrenim görmüş bir gençtir.Yalnız hayat tecrübesinden yoksundur.

19.yy'ın seçkin gezinti yerlerinden biri olan Çamlıca'da dolaşırken çok güzel bir kadınla tanışır.Kadının adı Mahpeyker'dir.Genç adam, ilk karşılaşmada ilgi duyduğu bu kadını derin bir aşkla sevmeye başlar. Bu ilk tanışmadan sonra hemen her hafta Mahpeyker'le buluşmak üzere Çamlıca'ya gider. Oysa kadının kirlî bir geçmişı vardır ve Ali Bey'in sevgisine layık değildir.Bu durumun farkında olmayan ve onu da kendisi gibi temiz bir sevda içinde hyal kuran genç adam, kısa zamanda eini ve işini ihmal etmeye başlar.Zamanla geceleri bile evine uğramadığı olur.

Bir süre sonra ailesi, Ali Bey'in durumunu öğrenirler.Onu, zor kullanarak,bu durumdan kurtarmaktan çek, başka çarelere başvururlar.Delikanlının annesi oğlunu dış etki ve bağlardan kurtarmak için eve genç ve çok güzel bir cariye alır.Cariyenin adı Dilaşub'dur.Bu cariye temiz,saf,iyi ahlaklı bir gencecik kızdır.Annenin amacı, Ali Bey'in Dilaşub'u sevmesi, böylelikle yakasını sokak kadını Mahpeyker'den kurtarmaktır.Ne var ki, iyi düşünülmüş bu çare umulanı vermez;Ali Bey, Dilaşub'un dfarkında bile değildir.Her geçen gün çoğalan bir sevdayı Çamlıca'ya, Mahpeyker'e taşımaya devam eder.

Aradan bir süre geçmiştir.Bir seferinde yine sevgilisine gidip onu evinde bulamayan Ali Bey, bir tesadüf v küçücük bir inceleme sonucu,onun nasıl bir kadın olduğunu öğrenir.Büyük bir sarsıntı geçirir.O, bu sarsıntılarla bocalarken,annesi ustalıkla Dilaşub'u yeniden karşısına çıkarır.Avunmak ihtiyacı ile yanan genç adam bu sefer genç,güzel cariye ile ilgilenir.Dilaşub da zaten çoktan beri Ali Bey'i sevmektedir.Evlenmeleri kararlaştırılır.

Öte yandan Ali Bey'in kendisine uğramadığını gören ve sebebini araştıran Mahpeyker,durumu öğrenince büyük bir öfkeye kapılır;iki gençten intikam almaya karar verir.Birçok tanıdıkları aracılığı ile hazırladıkları iftiraları yağdırmaya başlar.Bu iftiraların ağırlık noktası,Dilaşub'un da,kendisi gibi,iffetsiz bir kadın olduğu şeklindedir.Ali Bey, kısa zamanda bu iftiraların etkisinde kalır.Onun karısına olan sevgisi zaten bir tesellinin ucuna bağlanmış bir düğümden ibaret olduğu için, çabucak kine ve düşmanlığa döner.Nihayet bir gün karısını adam akıllı azarlar,döver:bununla da yetinmez, genelevlerden birine kapatılmak üzere zavallıyı bir esirci tellalına satar.Esirci tellalı aslında Mahpeyker'in adamlarındandır.Dilaşub'u alıp doğru Mahpeyker'e götürür.Mahpeyker, paralı ve genç sevgilisini elinden almış olan mazlum kadını, kendisine bağlı evlerden birinde sermaye olarak kullanmaya başlar.

Üst üste uğradığı gönül kırıklıkları ve yaşadığı düzensiz hayat Ali Bey'in sağlığını sarsmıştır.Bunun sonucu olarak hastalanır.Oğlunun kötü bir sona gittiğini sezinleyen annenin de hastalığı artar;sonunda bu kahırlara dayanamayarak ölür.

Ali Bey'e karşı olan kini bir türlü sönmeyen Mahpeyker, Dilaşub gibi onuda büsbütün mahvetmek kararındadır.Bu kararını gerçekleştirmek üzere bir plan düzenler:Ali Bey'i bir eğlenti evine çağırarak ve orada bir yolunu bulup öldürecektir.Kocasını her zaman sevmiş

olan,hala da seven Dilaşub, bu planı öğrenir.Büyük zorluklarla, gizli yollardan ona haber salar, hakkındaki kötü hazırlığı kendisine bildirir.Bu habere önce inanmayan Ali Bey,gittiği evde durumun gerçekten de böyle olduğunu öğrenince bir yolunu bulup kaçar ve

kurtulur.Eşinin kurtuluşundan dolayı büyük bir mutluluk içine düşen Dilaşub, onun kaçarken bıraktığı paltosuna sarılır ve yatağına girer.Biraz sonra genç adamı öldürmekle görevli kiralık katil odaya girer.Karanlık odada göz yordamı ile aranırken, köşede palyolu birinin uyuduğunu görür; usulca yanına sokulup elindeki bıçağı kelbine saplar,kadıncağızı öldürür. Bu arada Ali Bey, karakola gitmiş birkaç emniyet görevlisi alarak yeniden eve dönmüştür.İçeri girip de Dilaşub'un kanlar içinde yüzen cesedini görünce çılgına döner.Tam o sırada dudaklarında zalim bir tebessümle, içeriye Mahpeyker girmektedir.Kendini kaybeden Ali Bey, Dilaşub'u öldürn bıçağı kapıp Mahpeyker'i delik deşik eder ve yanındaki emniyet görevlilerine teslim olur.

Ali Bey; artık herşeyii ,sağlığını,sevdiği kadını,şeref ve onurunu, servetini yitmiş bir zavallı bir insandır.Bu büyük elemelerim havası içinde bir süre hapisane köşelerinde sürünür ve birgün tam bir hüsrana içinde son nefesini verir.

3. MUHTEVA BİLGİSİ

A. ANA FİKİR :

Karşılaştıkları olaylar hakkında derinlemesine değerlendirme yapmadan karar veren insanlar çoğu zaman yanlış yaparlar.Ve ne yazık ki bu karardan dönmeleride çok zor olur.Genellikle son pişmanlık fayda etmez.

B. ALINACAK DERSLER :

- Güvendiğimiz insanları iyi tanımamız lazımdır.
- Sevdiğimiz insanları seçerken çok dikkatli olmalıyız.
- Kalbimizin sesini dinlerken beynimizin de sesini dinlamalıyız.
- Aşık olunmaması gereken kişilere aşık olanların hayatları alt-üst olur.
- Seçimlerimiz yaparken sonuçlarını göz önünde bulundurmalıyız.
- Kaybedecek birşeyi olmayanlar hiçbir şeyden korkmazlar.
- Düşünerek karar vermeliyiz.
- Bir anlık zevkler uğruna hayatımızı karartmamalıyız.

B. OLAYIN KİŞİLERİ VE TAHLİLLERİ :

(1) FİZİKİ TAHLİLİ

ALİ BEY : Yirmi bir, yirmi iki yaşlarında yakışıklı bir delikanlıdır.Sarı benizli, kızların dikkatini toplayacak derece çekicidir.Mahpeyker'in ona vurulmasının tek sebebi de onun bu karşı konulmaz çekiciliğidir.

MAHPEYKER : Boyu posu gayet düzgün, siyahımsı samur saçlı, incerek düz kaşlı, noktalı yeşil gözlü, çekme burunlu,ufacık ağızlı, kor dudaklı bir kadındır.

ATIF BEY :Aşağı yukarı Ali Bey'le aynı yaşta idi.Zarif biri olan Atif Bey terbiyeli olduğu kadar düzgün giyimli ve bakımlı bir adamdır.

MESUT BEY : Ellili yaşlarda olan Mesut Efendi'nin şakkalarına aklar düşmüş, yüzünde çizgiler belirginleşmiştir.Terbiyesini dış görünüşüyle açığa çıkarır.

FATMA HANIM : Ali Bey'in annesi olan Fatma Hanım, özellikle kocasının ölümünden sonra iyice yaşlanmıştır.Ölmeden önce oğlunun mürüvvetini görmek ister.

ABDULLAH EFENDİ: Çok zengin olan Abdullah Efendi, Suriyeli bir Arap'tır.Yaşı yetmiş geçtiği halde kadın, kız peşinde koştuktan kendini alamaz.Yüzüne bakılamayacak kadar suratsız, çirkin bir adamdır.Yüzü çiçek bozuğundan delik deşik, rengi zenci hurması denilecek drecede koyu esmerdir.Gözü de hastalıklardan dolayı hem pereli hem de çipildi.Alt

kısmı frengiden dökülmüş çentik,yarım burnu;fırça yüzü görmemiş çürük dişleri; uyuz hyvan tüyü kadar seyrek bıyık ve sakalı, yüzünün korkunçluğunu bir kat daha arttırmaktadır.

DİLAŞUB : Vücudunun tüm güzellikleriyle tam bir melektir.Güzelliğiyle Ali Bey'i etkileyen Dilaşub,şçları sırma gibi sarı; alını duru ve beyaz; tatlı mavi gözleri ve gülpembe yanaklarıyla çok çekiciydi.

(2) RUHİ TAHLİLİ

ALİ BEY : Vatanımızın kültür merkezi olan İstanbul'da büyümüş, özel öğretmenlerden ders almış, çok muhteşem şekilde öğrenim görmüştür.O kadar ki;daha on yaşına bastığı zaman birkaç yabancı dil öğrenmişti.Ali Bey'in terbiyesine ve davranışlarına bakanlar kendisini adeta bir melek zannederlerdi.Fakat Ali fazlaca sinirli ve kanı oynak birisiydi.Bunun neticesi olan hiddetini, aldığı terbiye ve gördüğü şefkatli muameleler sayesinde, herhangi bir şeye karşı lüzumundan fazla, adeta esirlik derecesinde düşkünlüğü hemen her halinden anlaşılırsı.Her neye merak sarsa, bütün işlerini bir yana bırakır, dünyayı unuttur, sadece onunla meşgul olurdu.Bir şeyi arzu eder de gerçekleştirmesinde küçük bir engele rastlasa, arzusu ne kada önemli olursa olsun, onu gerçekleştirmek için en büyük fedakarıktan çekinmezdi.Hatta ufak bir emeline ulaşamıyınca günlerce hastalanır; geceleri gizli gizli ağlardı.

MAHPEYKER : Terbiye ve ahlak bakımından Ali Bey'in tamamen zıddıydı.Alçak ve namussuz bir aileden yetişmiş; daha on dört, on beş yaşına gelmeden rezaletin her çeşidini öğrenmişti.Biraz okuyup yazma öğrendiği ve hemen bütün şahitlerini İstanbul'un tanınmış aşifteleriyle geçirdiği için şeytani zekası çok gelişmişti.İsteddiği adamı elde edip ona keyfinin istediği şekilde tahakküm ederdi.Son derece şehvet düşkünü olduğu için hoşlandığı erkekleri bin cilveyle hükmü altında tutmak ister ve bunu daima ustalıklı becerirdi.Yakışıklı erkekleri gerçekten severdi; fakat yılan bir adama nasıl sarılırsa bu da öyle sarılmak isterdi.Ve o erkeğin yalnız kendisine ait olmasını isterdi.

ATIF BEY : Ali Bey'in iş arkadaşı olan Atıf Bey en az Ali Bey kadar terbiyeli ve karakterli bir insandır.Kısa zamanda ALİ Bey ile cancağır arkadaş ve sırdaş olmuştur.Fikirleri ve nasihatlarıyla Ali Bey'e yardımcı olmaya çalışmaktadır.

MESUT BEY : Atıf Bey'in dayısı olan Mesut Bey İstanbul'un her köşesine sokularak çeşitli olayların içinde yoğrulmuş, dünyanın kaç bucak olduğunu anlamış, tecrübeli bir adamdı.Kötülerin düşmanı iyilerin dostuydu.

FATMA HANIM : Oğlunu gayet terbiyeli ve olgun şekilde yetiştirmeye dikkat ederdi.Oğlunun başına gelebilecek en ufak kötülük onu mahfederdi.Özellikle Mahpeyker'e aşık olduktan sonra oğlunun geleceğinden şüphe eder olmuştu.Asıl isteği ölmeden önce hayırlısıyla oğlunun mürüvvetini görmektir.

ABDULLAH EFENDİ : Suriye'nin en alçak, en ahlaksız adamlarından biriydi.Ortak olduğu tüccarları batırarak çok para kazanmış, bin bir hile ve düzenbazlıkla servetini kat kat arttırmıştı.Mahpeyker'le tanıştıktan sonra ona büyük bir ilgi duymuştur.

DİLAŞUB : Bir cariye olarak Ali Bey'in evine girmiştir.Ali Bey'le evlendikten sonra iftiraya uğraması sonucu satılmış ve Mahpeyker'in eline düştükten sonra bin bir sıkıntı ve işkenceye göğüs germiştir.Aslında Ali Bey'i gönülden sevmektedir.

(3) SOSYAL TAHLİLLERİ

ALİ BEY :Babı-Ali' de ktiplik yapan ALİ Bey özellikle bbasının ünüyle tanınmış terbiyeli ve dürüst biridir.Zor duruma düştüğünde babasından kalan mirası sayesinde geçinebilmiştir.

MAHPEYKER : Tam anlamıyla bir aşiftedir.Kendisinin bu aşifteliği annesinden kalmaz.Küçük yaştan beri her türlü namussuzluğu ve ahlaksızlığı ypmıştır.Aklı fikri beğendiği erkeklerle birlikte olmaktadır.

ATIF BEY : İstanbul'un ileri gelen ailelerinden birinin çocuğu olarak yetişmiştir.Eğitimini tamamladıktan sonra Babı-Ali' de katiplik yapmaya başlamıştır.

MESUT BEY : Olgun ve terbiyeli karakteriyle, çeşitli yönleriyle tanınmış, güvenilir br insandır.Gayet tecrübeli olan Mesut Bey İstanbul'u, özellikle de Çamlıca'yı tüm yönleriyle bilmektedir.

ABDULLAH EFENDİ : Aşırı derecede zengin, bir o kadar da şerefsiz ve namussuzdur.Mısır'la yaptığı ticaret işleri sayesinde çok para kazanan Abdullah Efendi'nin yapamayacağı şerefsizlik ve adilik yoktur.Ondan her türlü kötülük beklenebilir.

TÜR BİLGİSİ :

Edebi eserler insanla ilgili gerçekleri vermeye çalışırlar.Yazar, ister yaşadığı zamanla ilgili olayları ister, yaşamadığı olayları ele alsın, içinde yaşadığımız dünyadan aldıklarını kullanarak gerçeğe uygun bir dünya kurarlar.

Gerçekler dünyasında aldıklarını kullanarak gerçeğe uygun bir dünyayı anlatan edebi eserlerin başında roman gelmektedir.

Roman, olayları anlamak ve anlatmak ihtiyacından doğmuş bir edebi türdür.Pek çok romancı, bir olayı değil, bir hayatı veya hayatın önemli bölümlerini anlatmayı amaç edinmiştir.Bu sebeple uzun bir hikaye olarak da tanımlanan romanda olaylar ve kişilerin sayısı fazla olmakta, karakterlerin incelenmesine, ruh çözümlemelerine daha çok yer ayrılabilir.Bunlar aynı zamanda romanı hikayeden ayıran en önemli özelliklerdir.Romanda hikaye değil, hikayeler anlatılır.Karakterler, hareket ve olaylar zinciri olmadan bir hikayenin yazılması çok zordur.Romanlar geniş bir zaman dilimini içerir.Olayların öncesi ve sonrası da anlatılır.

Genel olarak romanlarda da hikayelerdeki gibi plan uygulanır. Giriş : Yer. Zaman, kişi ve dekorlar anlatılır. Gelişme : Olaylar düğümlenir, kişiler türlü yönleriyle ele alınır, okuyucu merakı yoğunlaştırılır. Sonuç : Olayların düğümü çözülür, birtakım neticelere varılır. Roman türleri : Romantik, realist, natüralist, psikolojik, polisiye ve tarihi olmak üzere roman türleri vardır.

(4) YAZAR HAKKINDA BİLGİ

A. YAZARIN HAYATI :

1840 yılında Tekirdağ'da doğdu.Annesi kendisi küçük yaşta ölüyor için, büyükbabasının yanında büyüdü.Düzenli bir öğrenim göremedi.Özel öğretmenlerden aldığı derslerle ve kendi özel çabası ile yetişti.On yedi iken devlet memurluğuna girdi.Şinasi ile tanıştıktan sonra, küçüklükten beri bğlı olduğu divan şiirini bırakıp, edebiyatta btılı zevk ve anlayışa yöneldi.Yeni Osmanlılar Cemiyeti'ne girip kendisini vtan ve özgürlük davasına adadı.

Avrupa'ya kaçtı.Bir süre orada bu dava için çalıştı.İstanbul' döndükten sonra İbret Gazetesi'ni çıkardı.Gelibolu'da mutasarrıf yaptı.1873 yılında oynanan Vatan Yahut Silistre adlı tiyatrosunun uyandırdığı tepkiler üzerine Kıbrıs'a sürüldü.1876 yılıbnda, İstanbul'a geldi.İlk Meşrutiyet anayasasının hazırlanmasında çalıştı.İkinci Abdülhamid'le olan anlaşmazlıkları yüzünden yeniden sürgüne gönderildi.Milli, Rodos ve Sakız adalarında hem sürgün hem de mutasarrıf olarak yıllarca kaldı.1888 yılında Sakız adasında öldü.Vasiyeti gereğince, Gelibolu'da öldü.

Eserlerinin hemen hemen hepsini vatan ve özgürlük davası adına meydana getiren Namık Kemal, edebiyatın btün dallarında eser vermiştir.Sanatçı olarak derin değil, fakat inançlı ve

heyecanlıdır.Eserlerinde didaktik unsurlar en hakim temayı teşkil eder.Dil ve anlatımda külfetli,sanatlıdır.Şiirlerini kitap halinde yayımlamayan Namık Kemal'in –romanları dışında-başlıca eserleri şunlardır :

Oyun : Vatan Yahut Silistire, 1873 ; Zavallı Çocuk, 1873 ; Akif Bey, 1874 ; Celaleddin Harzemşah, 1885 ; Kara Belâ, 1908.

Roman: İntibah, 1876 ; Cezmi, 1880 .

Eleştiri: Tahrib-i Harâbât, 1885; Takip, 1885; Renan Müdafaaamesi, 1908 ; İrfan Paşa'ya Mektup, 1887; Mukaddeme-i Celal, 1888.

Tarihsel Yapıt: Devr-i İstila, 1871; Barika-i Zafer, 1872; Evrak-ı Perişan, 1872 ; Kaniye, 1874; Silistire Muhasarası, 1874 ; Osmanlı Tarihi, 1889 ; Büyük İslam Tarihi, 1975.

Çeşitli: Rüya, 1893; Namık Kemal'in Mektupları, Ö.F. Akün , 1972